

www.parohiaserbanvoda.ro

Adormirea Maicii Domnului

SUPLIMENT FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” - 15 AUGUST 2020

PRAZNICUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Sfânta noastră biserică își prăznuiește astăzi ocrotitoarea. Un praznic cu profunde semnificații pentru omul zilei de astăzi, un mesaj tainic, dar direct pentru femeia creștină și nu numai.

Biserica Ortodoxă este o Biserică echilibrată, cinstind-o pe Maica Domnului nu ca pe Dumnezeu, dar nici nesocotind-o cum fac oameni cu mintea stricată și care se intitulează pe sine „pocăiți”.

Maica Domnului întruchipează în sine toate virtuțile, dar mai presus de toate virtutea smereniei, o virtute atât de străină zilelor noastre.

Fiind Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului cu smerenie și-a primit chemarea, păstrându-se pe sine în curățenie toată viața, așa cum mărturisesc Sfântul Ioan al Tesalonicului sau Sfântul Maxim Mărturisitorul în scrierile lor de inspirație dumnezeiască. În smerenie Maica Domnului a fost alături de Fiul său în toate momentele. Și prin sufletul său a trecut sabia multor suferințe, dar plină de duh sfânt și-a înțeles chemarea. Ca nimeni altcineva a trăit bucuria Învierii și a fost prezența cea mai vie în viața Bisericii până la mutarea sa la viața veșnică.

Ca matoră a Învierii a purtat mesajul Evangheliei alături de apostoli până dincolo de hotarele Țării Sfinte. Iar pilda vieții ei curate a inspirat nenumărate generații de mame creștine, făcându-se model prin viața curată, prin vocația maternă, prin slujirea creștină și mai ales prin neclintită dragoste față de Fiul său.

Trăim într-o vreme ciudată, în care femeia nu-și mai dorește copii lângă sine pentru că o încurcă. Trăim într-o vreme în care vocația de mamă, cea mai sfântă creație, este lăsată în urmă, preferându-se realizarea profesională. O vreme în care așa-zisa feminitate este desființată. O vreme în care femeia nu-și mai găsește locul, portul și - cel mai dureros - chemarea.

**Întru naștere
Fecioria
ai păzit,
întru
Adormire
lumea
nu ai părăsit,
de Dumnezeu
Născătoare;
mutatu-te-ai
la Viață,
fiind Maica
Vieții
și cu
rugăciunile
tale,
izbăvești
din moarte
sufletele
noastre.**

**Troparul
Praznicului
Adormirii
Maicii
Domnului**

Praznicul Sfintei Maria Mare arată strălucirea la care trebuie să ajungă femeia, dar despre această strălucire nu se mai aude decât în Biserică. Căci femeia nu mai dorește această strălucire a sfințeniei și, marcată de o educație a televiziunii, îndepărtată de adevăr, de multe ori viața ei se scurge fie ca obiect al plăcerilor, alteori neluată în seamă, și de cele mai multe ori părăsită. Lipsită de harul lui Dumnezeu pe care L-a refuzat o viață.

Dar nu numai aceasta este imaginea femeii de astăzi, căci pe lângă cele

prezentate mai sus sunt multe femei care și-au închinat viața lui Dumnezeu, multe mame cu vocație, multe fecioare cu viață curată și care nu și-au plecat genunchii în fața demonului care umblă cu gura deschisă căutând pe cine să înghită.

Așadar, la acest eveniment dedicat Maicii Domnului, gândul meu se înalță smerit către Sfânta Fecioară, rugând-o să ne ocrotească mamele, fecioarele, călugărițele și copiii neamului nostru. Amin! ❖

Părintele Dinu

CRINII CARE ÎNFLORESC DE ADORMIREA MAICII DOMNULUI

«**I**ntre satele Troianata și Demontandata, lângă Argostoli (în Insula Kefallonia - Grecia), există o biserică care se numește „Maica Domnului cu crinii”. Începând cu sărbătoarea Bunevestiri, așează în fața icoanei Maicii Domnului o vază cu crini, care este firesc ca după câteva ore să se veștejească. Însă nu se ating de ei. După ce au trecut vreo patru luni și vine ziua de 15 August, într-un mod miraculos, înverzesc tulpinile și înfloresc crinii, cu toate că partea de jos a rămurelei rămâne uscată.

Și în alt sat din Kefallonia, la Pastra, care se află în partea de sud-est a insulei, se petrece aceeași minune. În curtea Bisericii Adormirii Maicii Domnului, cultivă crini. În mai, când înfloresc, îi taie, formează mănunchiuri și le așează în fața icoanei Sfintei Fecioare. Se usucă, dar de la 1 August, când încep slujbele de Paraclisul Maicii Domnului, până la 15 August, prind viață și îmbobocesc. După Sfânta Liturghie a sărbătorii Adormirii, preotul îi împarte ca o binecuvântare creștinilor.

Mai demult, icoana se afla în sătucul vecin, Ana Valtes, unde avea loc aceeași minune.

Tradiția locală din Valtes spune că icoana Adormirii a fost găsită în urmă cu trei sute de ani pe culmea Gravala, plină cu tufe, la capătul unui izvor, printre crini albi. A descoperit-o o păstorită condusă aici de o capră, care se ducea să bea apă din acest izvor și tot trupul ei era ud.

Uneori, când creștinii cu credință fierbinte spun Paraclisul în fața icoanei Maicii Domnului, tulpinile crinilor, cât ține rugăciunea, înverzesc.

Aceeași minune se observă și în Arhipelagul celor 12 insule, în Lipsos, insula care se întinde la răsărit de Patmos și la nord de Leros.

Acolo, la o biserică a Maicii Domnului, există o icoană originală: Născătoarea de Dumnezeu Îl ține pe Hristos

Multe și mari sunt minunile pe care Dumnezeu le face cu noi. Pe unele însă nu le vedem, pe altele le considerăm uneori coincidențe. Maica Domnului însă, grabnic ajutătoare oricând strigăm la ajutorul ei, intervine cel mai des în viața noastră.

Miracolul devine firesc. Cu toate acestea, anumite minuni depășesc puterea noastră de înțelegere. Dar cu siguranță ele sunt expresia dragostei lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a sfinților pentru oameni. O astfel de minune este înflorirea crinilor veștejiți la icoana Maicii Domnului.

nu ca Prunc, ci ca răstignit pe Cruce. Poporul numește această icoană „Maica Domnului a lui Haron” (în mitologia greacă Charon era bătrânul luntraș ce-i trecea pe cei morți peste râul Acheron spre Hades. În text, sinonim cu „moartea”).

În aprilie 1943 o fată evlavioasă a tăiat crini albi și i-a așezat la această icoană. Crinii, după câteva zile, s-au uscat. Au trecut săptămâni, luni, iar crinii uscați, în chip miraculos, au început să scoată boboci. Mai ales în iulie. Iar la 23 august - atunci serbează hramul biserica - și-au deschis florile cu totul. Și aceștia din august erau într-un totu asemănători cu cei din aprilie.

De atunci, din 1943, minunea se repetă în fiecare an. Un locuitor din Lipsi ne-a scris: „Prin aprilie, punem crinii la icoană. Crinii, însă, cum e și firesc, se usucă cu totul și în chip minunat prin iulie încep să îmbobocescă, iar bobocii, la sărbătoarea de după nouă zile de la Adormirea Maicii Domnului, se deschid în niște crini de

toată frumusețea. Un mesaj de bucurie este pentru noi, cei din Lipsi, această zi”.

A doua parohie a satului este numită a Sfintei Fecioare „Strămutata” (denumirea se datorează unei deplasări și păstrări miraculoase a bisericii). Când înfloresc crinii, le taie tulpinile și îi așează la marea și străvechea icoană făcătoare de minuni a Sfintei Fecioare, care se află în această biserică. Puțin după aceea, cum este firesc, aceștia mor, se ofilesc, le cad frunzele și rămâne o tijă subțire, plâpândă, uscată, care, dacă o va atinge mâna cuiva, repede se va risipi.

Îndată însă ce se apropie vremea lui 15 August, părțile moarte ale florilor încep încet-încet să prindă viață. Și la 15 August, când biserica are hramul, se află la apogeul înfloririi lor. Și-au revenit, au îmbobocit, au scos niște boboci ca niște mărgăritare înrouate și de multe ori scot și frunze verzi.» (Arhimandrit Daniil Gouvalis, Minunea credinței) ❖

Grădinița Șerban Vodă este pe cale de a fi deschisă

De la sfințirea pietrei de temelie a Așezământului Social al Parohiei Șerban Vodă au trecut 10 ani. Cu greu, din contribuția multor credincioși, astăzi clădirea Așezământului este aproape gata. Iar prima care se va da în folosință va fi grădinița. Ea este cea la care s-au depus cele mai multe eforturi și pe care o dorim în sfârșit deschisă pentru copiii enoriașilor noștri.

Vom avea alături de biserică o grădiniță care va avea grijă de copiii

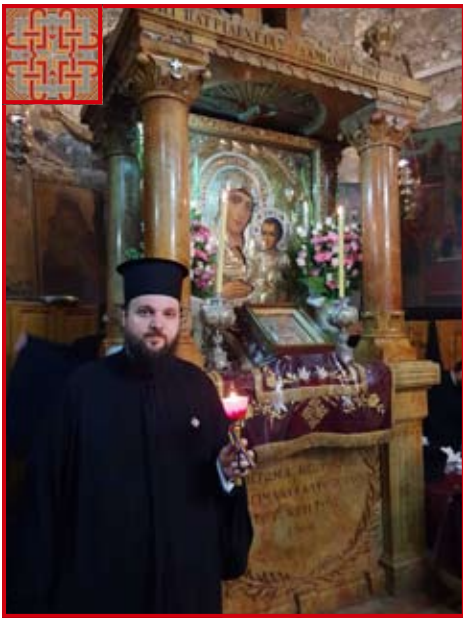
noștri un loc sigur în care ei se vor bucura de joacă și de o educație adecvată, dar mai ales vor fi înconjurați de multă grijă părintească și vor crește într-un mediu moral și creștin.

Așadar au început înscrierile pentru grădinița noastră, care credem că-și va deschide în bune condițiuni ușile începând cu 1 septembrie 2020.

Părinte paroh Dinu spunea „Ne străduim să oferim acestor copii toate condițiile absolut necesare unei creșteri normale. Totodată, pe lângă programele care se vor desfășura conform normelor Ministerului Educației și Cercetării, vom căuta să facem cu ei ore de religie, muzică, pictură, limba engleză cu scopul de a-i pregăti cât mai bine ca să ducă mai departe frumusețea sufletului românesc.

Toți cei care doresc să-și înscrie copiii în această grădiniță, pot lua legătura cu părintele diacon Cristian Filuță.” ❖

ICOANA MAICII DOMNULUI IERUSALIMITISSA

Din scrisoarea grecului Dionisie Areopagitul, care a vizitat-o pe Maica Domnului la casa din Ghetsimani a Sf. Apostol Ioan Evanghelistul, se păstrează această descriere: „Înaltă, peste mijlocie, foarte sveltă, cu mâini și picioare delicate și frumoase, culoarea pielii ca aurul, ochii ca măsline coapte, ovalul feței desăvârșit; se purta în culorile fecioarelor: roșu și vânăt; era foarte tăcută și activă. Tot ce făcea era desăvârșit, se mișca cu o grație firească pe care anevoie o au chiar împărăteșele născute în purpură. Cât am stat în casa ei nu a mâncat cu noi, ci numai seara se retrăgea cu femeile ei pentru a sta la masă. Ne-a vorbit despre Fiul ei multe lucruri tainice pe care le voi scrie altădată... Toată înfățișarea și purtarea ei erau atât de dumnezeiești, încât dacă n-aș fi știut că nu-i ea Dumnezeu, m-aș fi închinat în fața ei ca lui Dumnezeu”.

Aproape de zilele noastre, întrebând fiind Cuviosul Paisie Aghioritul - cel care prin viața sa curată s-a învrednicit de vederea și convorbirea cu Maica Domnului - care este icoana care o înfățișează cel mai bine pe Maica Domnului, a răspuns: „Maica Domnului Ierusalimitissa... Am văzut în vedenie că trebuia să merg într-o călătorie îndepărtată și că trebuia să-mi pregătesc actele, pașaportul, valută, etc., însă funcționarii nu-mi întocmeau actele. Erau acolo mulți oameni, dar nu era nimeni care să mă ajute. Cine mă va ajuta?, îmi ziceam în sinea mea. Chiar nu se găsește nimeni care să se intereseze pentru aceasta?

Aveam o neliniște! Și deodată se arată o Femeie cu un chip luminos, îmbrăcată în haine poleite cu aur. Avea o frumusețe aparte. Strălucea în întregime. Nu te neliniști, te voi ajuta eu, căci Fiul meu este Împărat, mi-a spus și m-a lovit ușor pe umăr... După mai multă vreme am văzut-o pe Maica Domnului Ierusalimitissa într-o carte și am recunoscut-o.”

Cei care au ajuns la Biserica Mormântului Maicii Domnului știu că trebuie să cobori 48 de trepte. Jos găsești un loc unde se află Mormântul Maicii Domnului, sfânt altar pentru ortodocși. Te impresionează apoi zecile de candelă de aici. Icoana Maicii Domnului Ierusalimitissa este așezată, tainic, în spatele Mormântului.

Dar aceasta nu este singura icoană făcătoare de minuni de aici. La 15 august este hramul acestei sfinte biserici. Ortodocșii au o icoană făcătoare de minuni cu Adormirea Maicii Domnului, pe care o păstrează la „Metocul Ghetsimani”, de lângă Sfântul Mormânt. La 10 august o aduc cu mare procesiune, cale de 1,5 km, din Ierusalim la Mormântul Maicii Domnului. În ajunul Praznicului Adormirii Maicii Domnului, după privegherea de toată noaptea oficiată în biserica de la Ghetsimani de către un sobor de slujitori sub protia teletarhului Sfântului Mormânt, în zorii zilei coboară Patriarhul Ierusalimului înconjurat de arhieriei, preoți și diaconi și săvârșește Prodohul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în fața mormântului din biserica de la Ghetsimani. Icoana rămâne până la 16 august, după praznic, când este dusă din nou la Ierusalim, cu procesiune și mult fast.

Când și cum a fost pictată Ierusalimitissa?

Icoana Maicii Domnului Ierusalimitissa este numită așa pentru că este apărătoarea Ierusalimului și e cunoscută ca mare făcătoare de minuni. Acum 250 de ani, la Mănăstirea Maria Magdalena de pe Muntele Măslinilor, viețuia o maică pictoriță. Într-o noapte i s-a arătat Maica Domnului, care i-a cerut să-i zugrăvească chipul, așa cum i l-a zugrăvit Sfântul Apostol Luca. O icoană zugrăvită de acest apostol este în România, la Nămăiești, Argeș. Maica pictoriță i-a spus, însă, stăreței sale că nu este vrednică să zugrăvească ea chipul Maicii Domnului. Dar, când au intrat în chilia maicii, icoana era deja zugrăvită. Aceasta a început să vorbească și a spus: „Vreau să mă întorc în casa mea în Grădina Ghetsimani lângă mormântul meu!”. Atunci, icoana a fost adusă cu alai unde este acum.

Minunile Sfintei Icoane în Biserica Mormântul Maicii Domnului

În 1947, când la Ierusalim au fost mari inundații - spune părintele Anatolie Dumitrașcu, de loc din Bacău, și care slujește în biserica Mormântului Maicii Domnului de peste 30 de ani - apa a pătruns în biserică, dar icoana s-a ridicat singură deasupra apei, de pe soclul ei, și nu a fost afectată. În 1999, în luna decembrie, iar a intrat apa în biserică, dar icoana a ieșit singură de pe pedestal, curată. Icoana are însă aproape 200 de kilograme. Apoi, pe măsură ce apa era scoasă din biserică, icoana se lăsa la loc. „Era 14 decembrie 1999, așteptam Crăciunul”, povestește părintele. „Am dus, atunci, toate icoanele la curățat, iar în biserică au mai rămas doar icoana cea mare

și cele două icoane de pe Mormânt. Abia în ianuarie 2000 am coborât icoanele la locul lor. Au venit toți patriarhii lumii la Ierusalim, cu prilejul împlinirii a 2000 de ani de la nașterea lui Iisus, iar după procesiune, auzind de minunea care s-a petrecut aici, în biserica Mormântului Fecioarei Maria, au venit și s-au închinat. Iar patriarhul Bulgariei a cerut ca această sfântă icoană să fie dusă o perioadă în Bulgaria. Icoana Ierusalimului arată chipul adevărat al Maicii Domnului. Pe mulți i-a ajutat, chiar în probleme grave, de sănătate.”

Aducerea icoanei Ierusalimitissa la Biserica Șerban Vodă

Și în biserica Șerban Vodă avem două icoane ale Maici Domnului Ierusalimitissa: prima, brodată în fir, pe care o vedem la Prohodul Maicii Domnului, și a doua, cea care se află în fața raclei Cuviosului Paisie de la Neamț, pe același stâlp cu Maica Domnului Prodroimița.

Istoria primei icoane Ierusalimitissa este plină de minuni. Ea pornește de la o familie de tineri, care, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, au realizat în câțiva ani de la

căsătorie cam tot ce-și poate dori o familie din punct de vedere material și profesional. Dar dorul lor nu era împlinit, căci copiii mult așteptați nu păreau să mai vină! Credincioși, au început să înmulțească rugăciunile la Maica Domnului și la sfinți, ca și pelerinajele în țară și străinătate. Și la un moment dat s-au gândit să dăruiască unei biserici o icoană a Maicii Domnului. Pașii îi poartă și în Israel, la Ierusalim, unde întâlnesc o tânără maică româncă, care se îndeletnicea cu brodatul. Tinerii îi încredințează maicii brodarea în fir a icoanei Maicii Domnului Ierusalimitissa. Iar maica Singlitichia se apucă de lucru, dar la un moment dat icoana devine din ce în ce mai greu de realizat: parcă totul se încurca! Necăjită peste măsură, maica se roagă cu lacrimi la Maica Domnului, căci numai la ea este nădejdea. Se sfătuiește și cu preoții Bisericii Mormântului Maicii Domnului și lasă timp de trei zile icoana pe Sfântul Mormânt. Iar minunea nu întârzie să apară! După ce ridică icoana de pe acest Sfânt Altar, maica se reapucă de lucru. Măinile parcă lucrează singure, cu mult spor, iar

icoana se face repede și frumos. Și totul se întâmplă parcă pentru a ne arăta că în orice icoană se coboară harul lui Dumnezeu, iar în icoană se împletesc viața, voința și personalitatea celui pictat, căci icoana este vie, lucrătoare și fereastră spre cer.

Când icoana a fost dăruită de către tineri (care astăzi au 3 copii) bisericii noastre, maica Singlitichia a fost și ea prezentă și ne-a povestit cu multă emoție minunea legată de facerea icoanei. Și iată cum Maica Domnului intervine chiar ea în pictarea icoanelor sale: Ierusalimitissa și Prodroimița sunt două icoane care s-au pictat singure. Pe ambele le avem în biserica noastră.

Și icoanele noastre fac multe minuni, iar noi știm din experiență că orice rugăciune înălțată către Maica Domnului, orice acatist sau paraclis nu rămâne fără un răspuns din partea mult preamilstivei Maici. De aceea, cu mare evlavie ne-am rugat la ele în acest post și zilnic i-am făcut Preasfintei Născătoare de Dumnezeu paraclisul pentru a ne arăta evlavia și buna nădăjduire în ocrotitoarea noastră. ❖

BISERICA MORMÂNTUL MAICII DOMNULUI DIN IERUSALIM

Nu puțini suntem cei care am fost – când vremurile erau prielnice – să ne închinăm la locurile sfinte din Israel.

Cu ochii minții și cu dorul din inimi rememorăm de multe ori dragi amintiri din călătoriile noastre.

Orice loc ne este aproape, faptele Evangheliei le vedem acum aieva, le localizăm în spațiu și ne ducem cu mintea mult mai ușor la timpurile biblice. Iar Ierusalimul este un loc cu totul aparte pentru fiecare creștin.

Când am ajuns prima oară la Ierusalim, în anul 2000, unul din primele locuri pe care le-am văzut a fost Biserica Mormântului Maicii Domnului. Alături de părintele Dinu și de un grup de enoriași din parohia Șerban Vodă am pășit în această biserică veche. Poate nu a fost întâmplător faptul că am ajuns mai întâi aici: veneam de la o biserică cu hramul Adormirii Maicii Domnului. Și ea, Măicuța, ne ajutase să ajungem aici.

Biserica Mormântul Maicii Domnului din Ierusalim este unul dintre cele mai iubite locuri din Țara Sfântă după Mormântul Sfânt. Așezată în valea pârâului Kidron, la poalele Muntelui Măslinilor, este ridicată pe locul Mormântului Maicii Domnului. Prima Biserică a fost înălțată de Sfânta Împărăteasă Elena, în anul 325. Este

distrusă de perși în anul 614. Mai apoi, în secolul al XI-lea, cruciații ridică din nou biserica pe locul ruinelor din secolul al IV-lea. Din anul 1757, biserica a fost preluată de Biserica Ortodoxă, slujind în ea preoți greci, ruși și români.

Biserica este practic subterană, întrucât, nivelul terenului s-a ridicat de-a lungul timpului. O scară cu trepte de piatră coboară din drum în curtea interioară, în capătul căreia se află un frumos portal construit în secolul XII, prin care se intră în lăcaș. Ca să ajungi în biserică trebuie să cobori 48 de trepte, luminate de o parte și de alta cu candelă și lumânări. La jumătatea scării sunt două paraclise, situate în dreapta și în stânga: Paraclisul Sfinților Părinți Ioachim și Ana și Paraclisul Sfântului Iosif.

În mijlocul bisericii sunt numeroase candelă dăruite de biserici din toată lumea. Cea mai mare candelă care arde

la Mormântul Maicii Domnului este dăruită chiar de Patriarhia Română și se evidențiază printr-un glob mare albastru. În centrul brațului dinspre Răsărit al bisericii se află Mormântul Maicii Domnului, într-o mică sală având în centru un bloc tăiat în stâncă și care se aseamănă cu mormântul lui Iisus. În spatele Mormântului este așezată și Icoana Maicii Domnului Ierusalimitissa.

Cu speranța că vom ajunge cât mai curând în pelerinaj pe urmele Mântuitorului și ale Maicii Domnului, nu ne rămâne decât să ne îndreptăm cât mai des pașii, mai ales în duminici și sărbători spre bisericile noastre, acolo unde, în Sfântul Altar, la fiecare Sfântă Liturghie, retrăim întruparea, viața, patimile și Învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Avem aici deopotrivă Ierusalimul pământesc și cel ceresc. ❖

Maria Buleu